

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Rev. Patr. Joannis Laurentii Berti, Ord. Eremit. S.
Augustini, Theologia Historico-Dogmatico-Scholastica,
Seu Libri, De Theologicis Disciplinis**

Berti, Giovanni Lorenzo

1750

Index Rerum, Et Materiarium In Primo Hoc Libro Contentarum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83620)

INDEX

RERUM, ET MATERIARUM

IN

PRIMO HOC LIBRO CONTENTARUM

NB. *Primus numerus sub. Litt. P. paginam denotat. Secundus sub Litt. N. numerum marginalem.*

A.

A *Baelardo* Petrus : ejus error circa potentiam Dei refertur p. 110. à n. 1. & seqq. refutatur p. 113. à n. 8.

Adam : an indigebat gratiâ prædeterminante? p. 213. n. 4. & seq.

Adrumetinus : error Monachorum Adrumetinorum circa gratiam, & liberum arbitrium. p. 213. n. 4. iidem erraverunt circa prædestinationem. p. 303. n. 2.

Ægidius Romanus docuit, creaturas in statu naturæ integræ non indigere ad perseverantiam aliqua gratia actuali, aut prædeterminante. p. 218. n. 20. & seq.

Ægyptius : Monachorum Ægyptiorum error circa simplicitatem Dei. p. 83. n. 1.

Æones : Fabula Æonum de æternitate. p. 106. n. 2. & seq.

Æternitas : Quid sit, & quæ illius dotes? p. 106. n. 1. & seq. circa hanc errorem docuerunt Valentinus, & Æones, p. 106. n. 2. Monachi in monte Atho, p. 106. n. 3. Palamitæ. p. 106. n. 3. & 4. nec non Eugubinus, qui tamen ab errore defenditur, p. 107. n. 4. Deus est æternus. p. 108. n. 5. & seq. æternitas non potest convenire creaturæ, ibid. quomodo creaturæ omnes in immutabili æternitate sint præsentēs? p. 193. n. 1. & seq. quotupliciter quid dicatur esse in æternitate? p. 194. n. 1.

Ætius : Falsò credidit, Deum posse videri ab intellectu creato virtute naturali. p. 123. n. 1.

S. Ambrosius : quid senserit de statu præsentis Sanctorum? p. 167. n. 1. & seq.

Ambrosius Catharini erroneam opinionem docuit de prædestinatione. p. 267. n. 1. & seq.

Amo : Deus amat creaturas suas propter propriam bonitatem. p. 252. n. 1. & seq. an etiam possibiles? ibid. n. 5.

Angelus : an possit videri virtute supernaturali ab oculo corporeo? p. 130. n. 6. an boni Angeli fuerint in gratia conservati per gratiam aliquam in se efficacem? p. 212. n. 1. & seq. an Angelorum bonorum perseverantia sit prævisa in decreto prædeterminante? ibid. an Angelorum bonorum gratia fuerit victrix? p. 212. n. 1. & seq. quale boni Angeli habuerint auxilium viæ, & patriæ? p. 220. n. 2. de reprobatione malorum Angelorum. p. 321. n. 1. & seq.

Anima : An animabus Sanctorum visio Dei clara differatur usque post diem Judicii? p. 154. n. 1. & seq. ac p. 159. n. 1. & seq. in quo sensu sit mortalis? p. 108. n. 8. an præscientia Dei lædat libertatem animæ? p. 190. n. 1. & seq. Animæ præexistentia ante unionem cum corpore est fictio Origenis. p. 270. n. 2. Anima non potuit mereri prædestinationem ante unionem cum corpore. p. 270. n. 1.

Animus : An præscientia Dei lædat libertatem animorum? p. 190. n. 1. & seq.

Annotatio utilis legendi S. Scripturam, p. 119. n. 8.

Annus : Regnum Christi post resurrectionem mille annis duraturum reprobatur. p. 154. n. 1. & seq. Explicatur locus Apocalypseos de 1000. annis loquens. ibid.

INDEX

Anomæus : docuerunt Anomæi, quod Deus possit videri ab intellectu creato virtute naturali. p. 123. n. 1.

Antecedo : de voluntate Dei antecedente. p. 244 n. 4.

Anthropomorphos, seu formæ corporeæ non est Deus p. 83. n. 1. ab hoc errore vix potest excusari Melito Asianus. p. 83. n. 1. 2. 3. 4. & 5. minus excusatur Tertullianus. p. 84. à n. 5. usque n. 9. benè verò ab hoc errore eximuntur S. Epiphanius, & Audius. p. 85. à n. 9.

Apocalypsis : vide *Annus*.

Arbitrium : error Monachorum adrumetinorum circa gratiam, & liberum arbitrium. p. 213. n. 4. eundem errorem docuere Semipelagiani. ibid. Electi non prædestinantur ob prævisa merita comparanda sola facultate liberi arbitrii. p. 270. n. 3. & 4. Libera acceptatio, & bonus usus arbitrii non est causa prædestinationis. ibid. n. 5.

Arianus : an Ariani teneant sententiam scientiæ mediæ? p. 228. n. 4.

Arithmetica an utilis sit theologo? p. 23. n. 3.

Armenus : error Armenorum, quod Deus nequeat videri supernaturali lumine gloriæ. p. 128. n. 1. & seq.

Articulus fidei quomodo differat à dogmate catholico? p. 19. n. 1.

Asianus Melito an fuerit Anthropomorphita? p. 83. à n. 1. & seq.

Atheus : errores Atheorum circa existentiam Dei enarrantur. p. 27. n. 1. contra illos propugnatur existentia Dei. p. 28. à n. 1. usque ad n. 35. eadem probatur per alia argumenta. p. 39. à n. 1. usque ad n. 25. Atheorum objectiones circa existentiam Dei solvuntur. p. 47. à n. 1. usque ad n. 12.

Atho : error Monachorum in monte Atho circa æternitatem Dei. p. 106. n. 3.

Attributum : in aggregatione attributorum non consistit Dei natura. p. 75. n. 2. 8. & 9. Attributa alia sunt relativa, alia absoluta. p. 79. n. 1. quid, & quot sint attributa? ibid. aliqua attributa significantur per certa Nomina divina. p. 80. n. 3. Deus est simplex Spiritus. p. 82. n. 1. & seq. qualis detur distinctio inter Essentiam Divinam, & ejus attributa? p. 88. n. 1. & seq. erravit circa hanc distinctionem Gilbertus Porretanus. ibid. erravit & Eunomius. p. 90. n. 3. & 26. ac seq. Deus est infinitus, immensus, & immutabilis. p. 100. à n. 1. & seq. refertur error Socinianorum circa hoc. ibid. an pariter circa immensitatem erraverint Eugubinus & Erasimus? p. 100. n. 4. Deus est æternus. p. 106. n. 1. & seq. Deus est infinitè potens. p. 110. n. 1. & seq. variorum errores circa omnipotentiam Dei adducuntur. ibid. Deus est verax. p. 117. à n. 1. & seq. Deus est perfectus. p. 120. à n. 1. & seq. Sancti vident in Deo omnia attributa. p. 178. n. 1. & seq.

An per absolutam Dei potentiam possit videri Essentia Divina sine attributis? p. 179. n. 5. Dei Sapientiæ conveniunt omnia attributa. p. 185. n. 6.

Audianus falsum docuit de visione Dei. p. 145. n. 12.

Audius non fuit Anthropomorphita. p. 85. à n. 9.

Augustinianus : An theologia Augustiniana doceat, Deum videri posse oculis corporeis? p. 142. n. 1. & seq. quid eadem sentiat de oculis Beatorum? p. 144. n. 9. & seq.

S. *Augustinus* quid senserit de præsentī statu Sanctorum. p. 167. n. 1. & seq. refutavit Semipelagianos docentes scientiam mediā. p. 228. n. 3. quid doceat de gratuita prædestinatione ad gloriam? p. 280. n. 1. & seq. Error adrumetinorum non fuit vivente S. Augustino. p. 304. n. 4. An possit prædicari sententia S. Augustini de prædestinatione? p. 311. n. 1. & seq. ejus sententia de reprobatione. p. 321. n. 3.

Augustinus Steucus non adhæsit deliriis Palamitarum. p. 107. n. 4. & seq.

Auxilium : quale competeat Angelis bonis auxilium viæ & Patriæ. p. 220. n. 2.

B.

Barlaamus : Monachi Barlaami historia. p. 106. n. 3.

Beatificus quale objectum visionis Beatificæ? p. 178. n. 1. & seq.

Beatitudo Sanctorum erit inæqualis. p. 175. n. 1. & seq. causa moralis hujus inæqualitatis est meritum, effectrix lumen gloriæ. p. 177. n. 8.

Beatus : An corpora Beatorum post resurrectionem sint futura spiritualia, & oculi alterius naturæ, quàm nunc sunt? p. 144. n. 9. & seq. An Beatis clara Dei visio differatur usque post diem Judicii? p. 154. n. 1. & p. 159. n. 1. & seq. Beatorum felicitas non consistet in Epulis, Escis, carnis voluptatibus & c. ibid. Quid de moderno Beatorum statu senserint S. S. Augustinus, Ambrosius, ac Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. Quid Joannes xxiii. p. 171. n. 1. & seq. de inæquali Gloria Beatorum. p. 175. n. 1. & seq. Beati vident in Deo Unitatem, & Trinitatem. p. 178. n. 1. & seq. nec non & omnia attributa. p. 178. n. 1. & seq. quæ cognitio terræ, Cœli, & rerum, quæ in terris sunt, Beatis concedatur? p. 179. n. 2. & 3.

Beguardus : Error Beguardorum, quod Deus possit videri virtute naturali ab intellectu creato. p. 123. n. 1.

Beneplacitum : Divinum an versetur erga salutem singulorum hominum? p. 243. n. 1. & seq. Voluntas Dei dividitur in voluntatem signi, & beneplaciti. p. 244. n. 3, & 4. & hoc in Antecedens, & consequens. ibid. n. 4. 5. 6. & 7.

S. Ber-

INDEX

S. Bernardus : quid senserit de statu præsenti Sanctorum? p. 167. n. 1. & seq.

Blasphemus : quid sit propositio Blasphemia? p. 21. n. 8.

Bonitas : Deus amat creaturas suas propter propriam bonitatem. p. 252. n. 1. & seq. an etiam possibiles? p. 252. n. 5.

C.

Cælestinus : sub Coelestino I. non est orta in Galliis secta Prædestinarianorum. p. 307. n. 12.

Cælum : An Beati videant in Deo, quæ in Cælo fiunt? p. 178. n. 1. & seq.

Calvinus : ejus error circa omnipotentiam Dei. p. 113. n. 8. quid docuerit de felicitate Beatorum? p. 162. n. 5. ejus falsum dogma de prædeterminatione actuum malorum. p. 207. n. 7. & p. 237. n. 1. item de prædeterminatione p. 303. n. 1. & seq. qualiter explicet positivam reprobationem? p. 317. n. 2. ejus dogma de reprobatione est horrendum, ac detestabile. p. 318. n. 3. qualiter differat ejus error à sententia Thomistarum? p. 321. n. 1.

Caro : in carnis voluptatibus non consistit felicitas Beatorum. p. 154. n. 1. & seq.

Casbarinus Ambrosius : ejus error circa prædeterminationem. p. 277. n. 1. & seq.

Causa : malum non est aliqua substantia, quæ deberet produci à causa summa efficiente. p. 72. n. 3. 4. & 5. non dantur duæ causæ summæ, quarum una sit principium cujusque boni, altera malorum omnium effectrix. p. 72. n. 6. usque ad n. 11. causa secunda potest exire in actum sine prædeterminatione. p. 198. n. 1. & seq.

Cerintus : turpiter erravit circa visionem Dei Beatificam. p. 154. n. 1. fuit Author Chilastarum, seu Milleniariorum. ibid. & seq.

Cham : Posterius Cham primi fuerunt Idololatæ. p. 59. à n. 10. usque 13.

Chilasta : Chilastarum, qui Regnum Dei in hac terra post Resurrectionem constituerant, Conditor fuit Cerinthus. p. 154. n. 1. & seq.

Christus : error Cerinthi constituentis Regnum Christi in terris post Resurrectionem. p. 154. n. 1. & seq. Papias pro Regno Christi constituit mille annos post Resurrectionem in terris. p. 154. n. 2. & seq. de Christi libertate suppositò etiam præceptò Patris. p. 239. n. 4. pro omnibus mortuus est. p. 245. n. 7. & seq. Christi merita sunt prædeterminationis nostræ causæ. p. 296. n. 1. & seq.

Chrysippus : omnia ex fatali siderum constitutione provenire docuit. p. 207. n. 7.

Chrysoloras Joannes : quis fuerit? p. 106. n. 3.

S. Chrysostomus : non visionem Dei in se, sed comprehensionem negat possibilem. p. 139. n. 1. & seq.

Cogitatio : Deus cognoscit intimas cogitationes nostras. p. 189. n. 17.

Cognitus : Prædestinati etiam dicuntur cogniti. p. 266. n. 5.

Cognosco : Vide *Comprehendo* : vel *video*.

Compositio : an in Deo detur compositio intrinseca, vel rationis? p. 99. n. 29.

Comprehendo : Deus se ipsum cognoscit, & comprehendit. p. 186. n. 1. 2. 3. & 4. vide *Creatura*.

Comprehensio : quæ requirantur ad comprehensionem alicujus rei? p. 131. n. 7. S. Chrysostomus negat possibilem esse comprehensionem Dei à Creatura : de Visione autem possibilitatem adstruit. p. 139. n. 1. & seq. similiter facit Theodoretus. p. 140. n. 9. quibus accedit S. Hieronymus. p. 141. n. 12. & seq.

Concio : an, & quo pacto possit de prædeterminatione Sanctorum haberi Concio? p. 311. n. 1. & seq.

Concursum simultaneus, quo Deus conservat causas à se productas, non vocatur in dubium. p. 198. n. 2.

Conditionatus : futura conditionata cognoscit Deus. p. 187. n. 9. usque ad n. 16. conditionata explicantur. ibid. & p. 224. n. 1. an ea cognoscantur per scientiam mediam? p. 226. n. 5.

Conradus Worslius : ejus error circa immensitatem, & infinitatem Dei. p. 100. à n. 1. & seq.

Consequens : de voluntate Dei consequente. p. 244. n. 4.

Contingentia : Deus cognoscit futura contingentia. p. 187. n. 9. & seq. usque ad n. 16. contingentium natura explicatur. ibid. ex præscientia Dei non sequitur inevitabilis contingentium eventus. p. 190. n. 2. an Deus futura contingentia cognoscat per scientiam mediam? p. 224. n. 1. & seq. ac. p. 232. n. 1. & seq.

Corpus : an nostrum corpus post resurrectionem sit futurum spirituale, & oculi nostri alterius naturæ, quam nunc sunt? p. 144. n. 9. & seq.

Cosmographia an sit utilis Theologo? p. 23. n. 3.

Creator : nequit dari Creatoris ignorantia invincibilis. p. 54. à n. 7. usque ad n. 15.

Creatura : nulli Creaturæ potest convenire æternitas Dei. p. 108. n. 5. & seq. omnium Creaturarum perfectiones continet Deus eminenter. p. 121. n. 2. Deus & Creatura simul non sunt quid perfectius, quam Deus solus. p. 121. n. 3. nequit Deus videri intuitivè à Creatura solo lumine naturali. p. 124. n. 1. benè verò lumine supernaturali gloriæ. p. 128. n. 1. & seq. Creatura Deum videns non potest eum comprehendere. p. 130. n. 7. Deus cognoscit omnes Creaturas præteritas,

I N D E X.

teritas, præsentes, futuras, & possibiles. p. 186. n. 5. usque ad n. 9. Deus cognoscit intimas Creaturæ cogitationes, & peccata. p. 189. n. 17. an præscentia Dei lædat libertatem creaturæ? p. 190. n. 1. & seq. quomodo creaturæ omnes in immutabili æternitate Dei sint præsentes? p. 193. n. 1. & seq. Deus in suis ideis, & etiam immediate universas conspicit Creaturas. p. 195. n. 1. & seq. Creatura innocens an indigebat ad perseverandum præter gratiam habitualementiam aliâ gratiâ actuali, aut prædeterminante? p. 213. n. 4. & seq. Deus amat creaturas suas propter propriam bonitatem. p. 252. n. 1. & seq. an etiam possibiles? p. 252. n. 5. Deus gubernat Providentiâ suâ Creaturas etiam abjectissimas, & minimas. p. 253. n. 8.

Crellius: ejus error circa immensitatem Dei. p. 101. n. 5. item circa scientiam Dei de futuris contingentibus. p. 187. n. 10.

Culpa: Deus non prævidet mala culpæ in decreto efficaciter prædeterminante materiale peccati. p. 205. n. 1. & seq.

D.

Damnandus: plures erunt damnandi, quam salvandi. p. 316. n. 2. & seq. de eorum reprobatione vide *Reprobatio*.

Decas Aeonum Valentini quid? p. 106. n. 2.

Decretum: Deus non prævidet futura libera naturalis ordinis in præfinitionibus, & decretis prædeterminantibus. p. 198. n. 1. & seq. Deus non prævidet in decreto efficaciter prædeterminante materiale peccati. pag. 205. n. 1. & seq. nec statum naturæ innocentis. p. 212. n. 1. & seq. an Deus in decreto prædeterminante viderit perseverantiam Angelorum bonorum? ibid. Deus cognoscit ea, quæ sunt ordinis supernaturalis, & spectant ad statum naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8. Regulæ quædam reconciliandi decretum prædeterminans cum libertate humana. p. 236. n. 1. & seq.

Democritus: ejus error circa scientiam Dei. p. 190. n. 1.

D E U S

De Dei unius essentia, & existentia.

Varii errores enarrantur circa existentiam Dei. p. 27. n. 1. examinantur causæ errorum. p. 27. n. 1. demonstratur existentia Dei per ingenitam omnibus ideam Dei. p. 28. à n. 1. usque ad n. 35. Existentia Dei contra Atheos aliis rationibus propugnatur. p. 39. à n. 1. usque ad n. 25. & p. 47. à n. 1. usque 12. *Deus existit*: an sit propositio per se nota? p. 51. à n. 1. usque ad n. 7. nequit dari ignorantia invincibilis Dei. p. 54. à n. 7. usque ad n. 15. Dei unius existentia demon-

stratur. p. 61. à n. 1. usque ad n. 11. miracula Deorum declarantur esse falsas simulationes, ac deceptiones. p. 66. à n. 3. usque ad n. 8. fabula de duobus Diis uno bono, altero malo. p. 70. n. 1. horum error spectat ad Idololatriam à Posteris Cham difseminatam. p. 71. n. 2. malum non est aliqua substantia producta à Deo malo, tanquam à causa summa efficiente. p. 72. n. 3. 4. & 5. non dantur duo Di, unus causa boni, alter causa mali cujuscunque p. 71. n. 6. usque ad n. 11. Quid constituat essentiam Dei, & quò potissimum exprimi possit vocabulò? p. 75. n. 1. & seq. Dei natura non consistit in infinitate; nec in aggregatione attributorum, nec in actuali intelligentia: sed in esse à se. p. 75. n. 1. & seq. quò vocabulò possit omnium optimè exprimi Dei essentia? p. 78. n. 13.

De attributis DEI.

Enarrantur Eunomii errores de divinis nominibus. p. 79. n. 1. Deus est ineffabilis. p. 79. n. 1. Dei nomina alia significant naturam, alia attributa. p. 80. n. 3. Dei nomina quot sint? p. 80. n. 5. & quæ nomina in Sacris Litteris Deo tribuantur? p. 80. n. 5. & seq. De Simplicitate Dei. p. 82. n. 1. & seq. Deus non est Anthropomorphos. p. 83. n. 1. & seq. qualiter in hac materia erraverint Melito? p. 83. à n. 1. usque ad n. 5. & qualiter Tertullianus? p. 84. n. 5. 6. 7. & 8. In Deo non datur compositio intrinseca, an nec rationes? p. 99. n. 29. Deus est ex sua Essentia infinitus. p. 100. n. 1. 2. & 3. error Socinianorum circa infinitatem Dei. p. 100. n. 1. Deus est immensus. p. 100. n. 4. & seq. etiam in immensitatem Dei peccaverunt Sociniani. ibid. an pariter circa eam erraverint Eugubinus, & Erasmus? p. 100. n. 4. An Deus sit ubique præsens per substantiam, ac potentiam? p. 109. n. 5. Deus an sit præsens in spatiis imaginariis? p. 103. n. 11. ubi Deus fuerit ante creationem mundi, & quid ibi operatus sit? ibid. Deus est immutabilis. p. 103. n. 12. Deus habet propriam æternitatem. p. 106. n. 1. & seq. errorem circa æternitatem Dei docuit Valentinus. p. 106. n. 2. alium circa eandem tenuerunt Monachi in monte Atho. p. 106. n. 3. item alium Palamitæ. p. 106. n. 3. & 4. Opinio Eugubini circa æternitatem Dei. p. 107. n. 4. æternitas Dei non potest convenire creaturæ. p. 108. n. 5. & seq. Deus habet infinitam potentiam. p. 110. n. 1. & seq. Variorum errores circa omnipotentiam Dei ibid. Quid Deus possit, & quid non possit facere per suam omnipotentiam? p. 111. n. 2. & seq. error Calvinii, & aliorum circa omnipotentiam adducitur. p. 113. n. 8. plura Deus potest facere, quam actu facit.

I N D E X.

facit. p. 113. à n. 8. & seq. imò etiam meliora præsentibus facere potest. p. 115. à n. 15. & seq. Deus est Verax. p. 117. à n. 1. & seq. Deus est perfectus. p. 120. n. 1. & seq. continet in se eminenter omnes perfectiones omnium Creaturarum. p. 121. n. 2. Deus simul & Creatura non sunt aliquid perfectius, quam Deus solus. p. 121. n. 3.

De Visione intuitiva DEI.

Deus est pulcherrimus. p. 122. n. 7. nequit solo naturali lumine intuitivè videri ab intellectu creato. p. 124. n. 1. visio Dei intuitiva quas requirat conditiones? p. 126. n. 1. Deus potest videri à creato intellectu intuitivè per lumen supernaturale Gloriæ. p. 128. n. 1. & seq. qualiter Deus sit invisibilis? p. 128. à n. 1. an oculus corporeus virtute supernaturali possit videre Deum, vel Angelum? p. 130. n. 6. intellectus creatus Deum videns non potest eum comprehendere. p. 130. n. 7. Deus ipse est lumen Gloriæ. p. 136. n. 10. & seq. Chrysostomus non visionem Dei in se, sed comprehensionem Dei negat esse possibilem. p. 139. n. 1. & seq. similiter facit Theodoretus. p. 140. n. 9. & seq. His accedit S. Hieronymus. p. 141. n. 12. & seq. S. Augustini Discipuli an doceant Deum visibilem oculis corporeis? p. 142. n. 1. & seq. quid Augustiniana Theologia sentiat de oculis Beatorum? p. 144. n. 9. an aliqui Deum viderint in hac vita? p. 148. n. 1. & seq. hac visione probabilis non fruuntur Enoch, & Elias. p. 152. n. 1. & seq. an clara Dei visio differatur Sanctis usque post diem iudicii? p. 154. n. 1. & seq. Cerinthi, & Papiæ error circa visionem Dei pag. 154. n. 1. & seq. quid fenserint SS. Augustinus, Ambrosius, & Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. Quid Joannes XXII. p. 171. n. 1. & seq. de inæquali visione Beatifica Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq. quid Sancti videant in Deo? p. 178. n. 1. & seq. an per absolutam Dei omnipotentiam possit videri Divina Essentia sine attributis? aut una Persona sine alia. p. 179. n. 5.

De Scientia, & Sapientia DEI.

Quæ scientia detur in Deo? p. 183. n. 1. in Deo est omnis plenitudo scientiæ. p. 184. n. 1. & seq. Dei scientia est eadem Divina substantia connotans intelligibilia objecta. p. 184. n. 5. Dei Sapientiæ omnia conveniunt attributa Divina. p. 85. n. 6. Scientia Dei, quando vocetur sapientia? quando scientia? quando speculativa? quando practica? quando libera? quando necessaria? quando simplex Intelligentia? quando scientia Visionis? p. 85. n. 7. an scientiam Dei possit aliquid subterfugere? p. 85. n. 1. & seq. Deus se

R. P. Berti Theol. Tom. I.

ipsum cognoscit, & comprehendit. p. 188. n. 1. 2. 3. & 4. Deus cognoscit omnes creaturas præteritas, præsentis, futuras, & possibles. p. 186. n. 5. usque ad n. 9. Dei scientiam non latent futura contingentia, & conditionata. p. 187. n. 9. usque ad n. 16. De scientia Dei erroneè fenserunt Crellius, Wolzogenius, & Sociniani. p. 187. n. 10. item & Pelagiani. p. 188. n. 12. & 16. ac Semipelagiani. ibid. Deus cognoscit intimas Creaturæ cogitationes, & peccata. p. 189. n. 17. quomodo cognoscat impossibilia, & entia rationis. p. 190. n. 7. An præscientia Dei non lædat libertatem animorum? p. 190. n. 1. & seq. ex præscientia Dei non sequitur inevitabilis contingentium eventus. p. 190. n. 2. ubi error Gnosticorum, & Husitarum rejicitur. ibid. quomodo Creaturæ omnes in immutabili æternitate Deo sint præsentis? p. 193. n. 1. & seq. Deus in suis Ideis, & etiam immediatè universas conspiciat creaturas. p. 195. n. 1. & seq. non præcognoscit Deus futura libera naturalis ordinis in prædefinitionibus, & Decretis prædeterminantibus. p. 192. n. 1. & seq. Deus non prædeterminat actiones liberas naturales. p. 199. n. 7. Deus non prævidet mala culpæ in decreto efficaciter prædeterminante materiale peccati. p. 205. n. 1. & seq. quomodo Deus videat creaturas in ideis? p. 195. n. 1. & 2. an, & quomodo Deus cognoscat peccata in ideis? p. 211. n. 20. an Deus præviderit statum creaturæ innocentis in decreto prædeterminante? p. 212. n. 1. & seq. An Deus viderit in decreto prædeterminante perseverantiam bonorum Angelorum? ibid. An Deus cognoscat futura contingentia per scientiam mediam. p. 224. n. 1. & seq. & p. 232. n. 1. & seq. præscientia peccatorum spectat ad scientiam visionis, & non ad scientiam mediam. p. 225. n. 4. Gratia Dei ab intrinseco efficax, & inefficax explicantur. p. 225. n. 4. Deus videt ea, quæ sunt naturæ supernaturalis, & pertinent ad statum naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8.

De Voluntate DEI.

In Deo datur voluntas. p. 243. n. 1. an Dei beneplacitum versetur in salutem singulorum hominum? ibid. & seq. de objecto Voluntatis Dei. p. 244. n. 2. de divisione in voluntatem signi, & beneplaciti. p. 244. n. 3. & 4. ultima subdividitur in antecedentem, & consequentem. p. 244. n. 4. 5. 6. & 7. enumeratur error Jansenii, & aliorum. ibid. & p. 246. n. 9. & 10. Deus amat creaturas suas propter propriam suam bonitatem. p. 252. n. 1. & seq. an etiam possibles? p. 252. n. 5. Deus providentiâ suâ gubernat res abjectissimas.

U u

pag.

INDEX.

- pag. 253. n. 8. errores Stoicorum, & Epicureorum circa Dei regimen. p. 253. n. 8. Voluntati Dei minimè deest perfectio liberatis. p. 257. n. 1. & seq. prædestinatio pertinet ad mentem Dei, & voluntatem. pag. 266. n. 8.
- Dialectica*: hujus usus est Theologo summè utilis, ac necessarius. p. 5. n. 4. 5. & 6. Theologi ea utentes non sunt fallaces. p. 6. n. 7. id docet exemplum Christi, & SS. PP. p. 6. n. 7. & 8. Theologo plurimum confert Philosophia naturalis. p. 6. n. 9. id probatur testimonio Scripturarum, Patrum, ac rationum. p. 6. n. 9. 10. & 11. ac p. 7. n. 12. Theologus debet Philosophiam captivare in obsequium fidei ob revelationes divinas. p. 7. n. 13. & 14. Dialecticæ usus nec interdicatur à S. Scriptura. p. 9. n. 1. & p. 10. n. 5. nec à Patribus. p. 9. n. 2. & p. 10. n. 6. ac 7. nec ab exemplis. p. 9. n. 3. & p. 10. n. 8. nec à malis effectibus. p. 10. n. 4. & p. 11. n. 9.
- Dilectus*: Prædestinati vocantur etiam Electi ac Dilecti. p. 266. n. 5.
- Distinctio* qualis detur inter Essentiam divinam, & attributa? p. 88. n. 1. & seq. erravit circa hanc distinctionem Gilbertus Porretanus. ibid. & Eunomius. p. 90. n. 3. & 26. ac seq.
- Divitiæ*: Beatorum felicitas non consistet in divitiis. p. 154. n. 1. & seq.
- Dogma Catholicum*: vide *Articulus*.
- Donum*: an dona naturalia sint effectus prædestinationis? p. 299. n. 6.
- Duodecas æonum* Valentini quid? p. 106. n. 2.
- ## E.
- Efficax*: an Angelus bonus fuerit servatus per gratiam in se efficacem? p. 212. n. 1. Gratia in se efficax explicatur. p. 224. n. 4. Deus cognoscit ea, quæ sunt ordinis supernaturalis, & spectant ad statum naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8. Gratia efficax in statu naturæ lapsæ est necessaria. p. 229. n. 8. & seq. quid sit gratia efficax? quid gratia inefficax? quid gratia sufficiens? p. 230. n. 9. Gratia efficax non est qualitas mortua. pag. 241. n. 6.
- Electus*: datur aliqua ad Gloriam prædestinatio Electorum. p. 265. n. 1. Electi dicuntur etiam prædestinati. p. 266. n. 1. Electorum prædestinatio non fit ex prævisis meritis comparandis sola facultate liberi arbitrii. p. 270. n. 3. nec ex præscientia fidei, aut bonæ voluntatis. ibid. n. 4. nec ob opera Virtutum moralium prævisa. ibid. n. 6. Electorum prædestinatio quomodo sit immutabilis? p. 300. n. 1. & seq. magnus est Electorum numerus in se, at valde exiguus in comparatione numeri damnandorum. p. 316. n. 2. & seq.
- Elias* probabilius non fruitur visione Dei. p. 152. n. 1. & seq. an sit adhuc viator? p. 152. n. 1. & seq.
- Enoch* probabilius non fruitur visione Dei. p. 152. n. 1. & seq. an sit adhuc viator? ibid.
- Enos* non fuit causa Idololatriæ. p. 57. n. 1. 2. & 3.
- Ens*. quomodo Deus cognoscat entia rationis? p. 190. n. 20.
- Epicurus* erravit circa supremum Numinis Regimen. p. 253. n. 8. idem falsam opinionem docuit de unius supremi Numinis existentia. p. 27. n. 1. & seq.
- S. Epiphanius* vindicatur ab errore Anthropomorphitarum. p. 85. n. 9.
- Epulæ*: in Epulis non consistet Beatitudo Sanctorum. p. 154. n. 1. & seq.
- Erasmus* an errorem docuerit circa immensitatem Dei? p. 100. n. 4.
- Erroneus*: quid sit propositio erronea? p. 20. n. 6.
- Esca*: Beatitudo Justorum non consistet in Esca. p. 154. n. 1. & seq.
- Esse à se*: Natura Dei consistit in Esse à se. p. 75. n. 1. & seq.
- Essentia*: Quid constituat essentiam Dei, & quò potissimum ea exprimi possit vocabulò? p. 75. n. 1. & seq. Dei essentia non consistit in infinitate, nec in aggregatione attributorum, nec in actuali intellectione: sed in esse à se. p. 75. n. 1. & seq. qualis detur distinctio inter Essentiam Divinam, & attributa? p. 88. n. 1. & seq. circa hanc distinctionem erravit Gilbertus Porretanus. p. 88. n. 1. item & Eunomius. p. 90. n. 3. & 26. ac seq. Deus est secundum Essentiam suam infinitus. p. 100. n. 1. 2. & 3. adducitur error Socinianorum circa hoc. p. 100. n. 1. Deus ex sua Essentia est immensus, quod erroneè negant Sociniani. p. 100. n. 4. & seq. an Essentia Divina possit videri per absolutam Dei omnipotentiam sine attributis? p. 179. n. 5. Essentia rerum quomodo immutabiles? p. 113. n. 6.
- Eugubinus*: an erraverit circa immensitatem Dei? p. 100. n. 4. ejus opinio circa æternitatem Dei. p. 107. n. 4.
- Eunomius*: ejus error de Divinis Nominibus. p. 79. n. 1. & seq. item circa distinctionem inter essentiam Divinam, & Attributa. p. 90. n. 3. & 26. ac seq. idem docuit, quòd Deus possit virtute naturali videri ab intellectu creato. p. 123. n. 1.
- Executio*: ordo intentionis, & executionis, in prædestinatione consuetus explicatur. p. 275. n. 3.
- ## F.
- Facio*: plura potest Deus facere, quàm actu facit. p. 113. n. 8. & seq. imò etiam meliora. p. 115. n. 15. & seq.
- Fallo*: Deus non potest fallere etiam per omnipotentiam suam. p. 112. n. 4.

Fatum

INDEX

Fatum: an omnia eveniant fato? p. 207. n. 7. & p. 253. n. 8. item p. 256. n. 15. & seq.

Felicitas Beatorum non consistit in Epulis, divitiis, carnis voluptatibus &c. p. 154. n. 1. & seq.

Fides: huic non repugnat Theologia scholastica: nec tollit illius meritum. p. 11. n. 10. & 11. In rebus de fide credendis conveniunt Theologi. p. 12. n. 12. & 13. quomodo articulus fidei differat à dogmate catholico? p. 19. n. 1. fidei propositiones referuntur ad septem gradus. p. 19. n. 2. prædestinatio non fit ob præscientiam fidei. p. 270. n. 4.

Formalis: quæ sit formalis malitia peccati? p. 205. n. 1.

Futurus: Deus non præcognoscit futura libera ordinis naturalis in præfinitionibus, & decretis prædeterminantibus. p. 198. n. 1. & seq. nec ea, quæ sunt Ordinis supernaturalis. p. 212. n. 1. & seq. an Deus futura contingentia videat per scientiam mediam? p. 224. n. 1. & seq. ac p. 232. n. 1. & seq. futura libera Ordinis supernaturalis, quæ spectant ad statum naturæ lapsæ Deus per decretum efficax cognoscit, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8.

G.

Gallia: Secta prædestinatarum sub Cælestino I. non est orta in Galliis. p. 307. n. 12.

Genethliacus: error Genethliacorum adscribentium omnia fato. p. 252. n. 8.

Gentiles habuerunt triplicem Theologiam. p. 2. n. 2. sed horum Theologia reprobatur. p. 2. n. 3. & 4.

Geometria an utilis sit Theologo? p. 23. n. 3.

Gilbertus Porretanus: hujus error circa distinctionem inter essentiam divinam, & attributa p. 88. n. 1.

Gloria: lumine supernaturali gloriæ potest intellectus creatus intuitivè Deum videre. p. 128. n. 1. & seq. Variorum opiniones de lumine gloriæ. p. 133. n. 1. & seq. Lumen gloriæ est ipse Deus. p. 136. n. 10. & seq. quid requiratur ad lumen gloriæ? p. 137. n. 14. de inæquali Gloria Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq. causa moralis hujus inæqualitatis est meritum, effectrix verò lumen gloriæ. p. 177. n. 8. datur aliqua ad gloriam prædestinatio Electorum. p. 265. n. 1. quis sit dicendus prædestinatus ad gloriam? p. 266. n. 5. quid sit prædestinatio ad gloriam? p. 266. n. 7. prædestinatio ad gloriam est prior prædestinatione ad gratiam. p. 273. n. 1. & seq. prædestinatio ad gloriam non est ex præscientia meritorum. p. 274. n. 1. & seq. usque p. 296. n. 1. quid doceat S. Augustinus circa hanc quæstionem? p. 280. n. 1. & seq.

Glorificatio quomodo distinguatur à prædestinatione? p. 268. n. 3. est effectus prædestinationis. p. 298. n. 1.

Gnosticus: error Gnosticorum circa præscientiam Dei. p. 190. n. 1.

Gotbescalcus: ejus error circa prædestinationem. p. 303. n. 2. & seq. non fuit prædestinarianus. p. 308. n. 16.

Græcus: lingua græca Theologo est perutilis. p. 22. n. 1. Græcorum Palamitarum error de aternitate. p. 106. n. 3. & seq. ac p. 110. n. 11. item eorum error de supernaturali lumine gloriæ. p. 133. n. 1.

Gratia: Thomistarum sententia de gratia victrice explicatur. p. 201. n. 16. an Angelus bonus fuerit præservatus per gratiam in se efficacem? p. 212. n. 1. an Angelorum bonorum gratia fuerit victrix? p. 212. n. 1. an Creatura innocens præter gratiam habitua-lem ad perseverantiam indigebat gratiâ actuali, aut prædeterminante? p. 213. n. 4. Adu-metino- rum Monachorum error circa gratiam, & liberum arbitrium. ibid. eundem errorem docuerunt Semipelagiani. ibid. Gratia versatilis quæ? p. 212. n. 1. & seq. Gratia quænam dicatur ab intrinseco efficax? quæ inefficax? & quæ sufficiens? p. 215. n. 4. & p. 230. n. 9. Gratia efficax est necessaria in statu naturæ lapsæ. p. 229. n. 8. an etiam Victrix? ibid. & seq. Gratia efficax non est qualitas mortua. p. 241. n. 6. prædestinatio ad gloriam est prior prædestinatione ad gratiam. p. 273. n. 1. & seq. quomodo gratia dividatur à Pelagio? p. 280. n. 2.

Gratuitus: an prædestinatio ad gloriam sit gratuita? p. 274. n. 1. & seq. usque p. 296. n. 1. quid de hoc sentiat S. Augustinus? p. 280. n. 1. & seq. Argumenta Petavii contra gratuitam prædestinationem solvuntur. p. 293. n. 1.

Grimanus defenditur ab errore circa prædestinationem. p. 314. n. 7.

Guberno: Deus providentiâ suâ gubernat etiam creaturas minimas, & abjectissimas. p. 253. n. 8.

H.

Hæresis: in lectione SS. PP. quid observandum, si videntur in hæresin deflectere? p. 138. n. 1.

Hæreticus: varia Hæretici spargunt convicia in Theologiam scholasticam. p. 4. n. 1. & 2. & cur id faciant? p. 4. n. 3. Quæ dicatur propositio hæretica? p. 20. n. 5.

Hebraicus: lingua Hebraica est Theologo perutilis. p. 22. n. 2.

Hebraeus: Hebræi non sunt causa vel origo Idolatriæ. p. 57. n. 4. usque ad n. 10.

S. Hieronymus non præluxit errori Palamitarum circa visionem Dei. p. 138. n. 1.

Homo: an Deus velit omnes homines salvos fieri? p. 243. n. 1. & seq.

U u 2

Hus;

INDEX

Hus : hæresis Husitarum de præscientia Dei, p. 190. n. 1.

I.

Ansenius ejus error circa libertatem humanam. p. 239. n. 4. 5. & 6. qualiter erraverit circa voluntatem Dei salvandi omnes homines? p. 245. n. 5. & p. 246. n. 9. & 10. item circa prædestinationem? p. 303. n. 1. & seq.

Idea : divisio, ac differentia Idearum. p. 28. n. 1. & 2. quam certitudinem faciat clara alicujus rei Idea? p. 29. n. 3. probabile est, inditam esse singulis hominibus à Deo ingentam Ideam sui ipsius. p. 29. n. 5. usque ad n. 23. ex supposita idea ingenta hominibus indita facile demonstratur existentia Dei. p. 35. n. 23. & seq. hæc idea vel est infita, vel sensibus hausta. p. 36. n. 26. & seq. Deus in suis ideis, & etiam immediate universas cognoscit creaturas. p. 195. n. 1. & seq. quomodo Deus in ideis videat peccata? p. 211. n. 20.

Idololatra : adducitur, & refutatur Theologia Idololatrarum. p. 2. n. 2. 3. & 4. quidam Idololatræ per falsa miracula, ac veras deceptiones volunt ostendere plures Deos. p. 66. n. 3. & seq.

Idololatria : hujus causa & origo. p. 56. n. 1. Auctor hujus non fuit Enos. p. 57. n. 1. 2. & 3. nec Gens Hebræorum. p. 57. n. 4. usque ad n. 13. Auctor hujus sunt Posterii Cham. p. 59. à n. 10. usque ad n. 13. varia notanda de ea. p. 60. n. 13. error de duobus Diis bono uno, altero malo pertinet ad Idololatriam à Posteris Cham disseminatam. p. 71. n. 3.

JESU Nomen quid significet? p. 82. n. 6. Ignorantia invincibilis Creatoris nequit dari. p. 54. à n. 7. usque ad n. 15.

Imaginarius : an dentur spatia imaginaria? & an in iis præsens sit Deus? p. 103. n. 11.

Immensus : Deus est immensus. p. 100. n. 4. & seq. error Socinianorum circa immensitatem Dei. p. 100. n. 4. & seq. an etiam circa eandem erraverint Eugubinus, & Erasmus? p. 100. n. 4.

Immutabilis : Deus est immutabilis. p. 103. n. 12. naturæ rerum quomodo sint immutabiles. p. 113. n. 6. quomodo creaturæ omnes in immutabili aternitate sint præsentibus? p. 193. n. 1. quomodo prædestinatio sit immutabilis? p. 301. n. 1. & seq.

Impius : quid sit propositio impia? p. 21. n. 8.

Impossibilis : quid possit dici impossibile? p. 111. n. 2. potest quid esse impossibile diversimodè. p. 111. n. 2. quomodo Deus cognoscat impossibilia? p. 190. n. 20.

Inæqualitas : an in visione beatifica Dei intercedat aliqua inæqualitas. p. 175. n. 1. & seq. causa moralis hujus inæqualitatis est meri-

tum, effectrix verò lumen gloriæ. p. 177. n. 8.

Indifferens : causa secunda indifferens potest exire in actum sine prædeterminatione. p. 198. n. 1. & seq.

Ineffabilis : Deus est ineffabilis. p. 79. n. 1. & 5.

Inefficax : Quando gratia Dei ab intrinseco dicatur in inefficax? p. 225. n. 4. & p. 230. n. 9.

Ininitas : Dei natura non consistit in Ininitate. p. 75. n. 2. & 7. error Socinianorum circa infinitatem Dei. p. 100. n. 1.

Ininitus : in productione rerum non datur processus in infinitum. p. 41. n. 8. Deus secundum essentiam suam est ininitus. p. 100. n. 1. 2. & 3. quod erroneè negant Sociniani. p. 100. n. 1.

Injuriusus : quid sit propositio injuriosa? p. 21. n. 9.

Innocens : Deus non videt statum naturæ innocentis in decreto præterminante. p. 212. n. 1. & seq. an creatura innocens indigebat ad perseverantiam præter habituales etiam aliqua gratia actuali, aut prædeterminante? p. 213. n. 4. & seq.

Intellectio : Divina Essentia non consistit in actuali intellectu. p. 75. n. 2. & p. 77. n. 11.

Intellectus : Deus nequit videri solo naturali lumine ab intellectu creato. p. 124. n. 1. visio intuitiva quas conditiones requirat? p. 126. n. 8. Deus potest videri intuitivè ab intellectu creato lumine supernaturali gloriæ. p. 128. n. 1. & seq. Intellectus Deum videns non potest eum comprehendere. p. 130. n. 7.

Intelligentia : quando scientia Dei vocetur simplex intelligentia? p. 185. n. 7. & p. 224. n. 1.

Intentio : Ordo intentionis, & executionis in prædeterminatione consuetus explicatur. p. 275. n. 3.

Intuitivè : Deus nequit intuitivè videri solo naturali lumine ab intellectu creato. p. 124. n. 1. visio intuitiva Dei quas requirat conditiones? p. 126. n. 8. Deus potest videri intuitivè ab intellectu creato supernaturali lumine gloriæ. p. 128. n. 1. & seq. an visio Dei intuitiva sit etiam comprehensiva? p. 130. n. 7.

Invisibilis : qualiter Deus sit invisibilis? p. 128. n. 1. & seq. An Theologia Augustiniana doceat Deum visibilem corporeis oculis? p. 142. n. 1. & seq. quid tenendum de oculis Beatorum? p. 144. n. 9. vide *Video*.

Joannes XXII. an docuerit, Beatitudinem Sanctis differendam esse usque post diem Judicii? p. 155. n. 3. & p. 171. n. 1. & seq.

Joannes Chrysostomus quis fuerit? p. 106. n. 3.

Jovinianus : ejus error de inæquali visione, & Gloria Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq.

Irenæus cecidit in errorem Papæ Millenarii. p. 155. n. 3. & p. 161. n. 4.

Judaicus :

INDEX.

Judaicus: Moyses non præscripsit populo Judaico Idololatriam. p. 57. à n. 4. usque ad n. 13.

Judicium: an Sanctis Clara Dei visio sit differenda usque post diem Judicii? p. 154. n. 1. & seq. & p. 159. n. 1. & seq. quid desuper sentiant SS. Ambrosius, Augustinus, & Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. quid Joannes XXII. p. 171. n. 1. & seq.

Justificatio quomodo distinguatur à prædestinatione? p. 268. n. 3. est effectus prædestinationis. p. 298. n. 1.

Justinus cecidit in errorem Papiæ Millenarii. p. 155. n. 5. concordatur cum Tertulliano. p. 162. n. 5.

Justus. An iusti videant Deum oculis corporeis in cœlo? p. 144. n. 9. & seq. an iustorum animabus clara Dei visio sit differenda usque post diem Judicii? p. 154. n. 1. & seq. ac p. 157. n. 1. & seq. in Elys, potu, Divitiis non consistet felicitas iustorum. p. 154. n. 1. & seq. quid de eorum præsentis statu senserint SS. Ambrosius, Augustinus, & Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. quid Joannes XXII. 171. n. 1. & seq. de inæquali gloria Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq. iusti in Deo vident Unitatem, Trinitatem, ac omnia attributa. p. 178. n. 1. & seq. quæ iustis cognitio competat de terra, Cœlo, ac rebus, quæ in terra fiunt? p. 179. n. 2. & 3.

L.

Lactantius cecidit in errorem Papiæ, Millenarii. p. 155. n. 3.

Leitio: quid notandum in Lectione SS. Patrum, si videntur in hæresin deflectere? p. 138. n. 1.

Leonardus Retinensis defenditur circa sententiam de prædestinatione. p. 314. n. 7.

Liber: Deus non præcognoscit futura libera naturalis Ordinis in præfinitionibus, & decretis prædeterminantibus, p. 198. n. 1. & seq. error Adrumetinorum Monachorum, ac Semipelagianorum circa liberum arbitrium. p. 213. n. 4. futura libera Ordinis supernaturalis, quæ spectant ad statum naturæ lapsæ, Deus per decretum efficax cognoscit, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8.

Libertas: an præscientia Dei non lædat libertatem animorum? p. 190. n. 1. & seq. quædam regulæ traduntur Divinas prædefinitiones reconciliandi cum libertate humana. p. 236. n. 1. & seq. de Christi libertate supposito præcepto Patris Cœlestis. p. 239. n. 4. Janfenii error circa libertatem. ibid. & seq. perfectio libertatis non deest voluntati divinæ. p. 257. n. 1. & seq. libertas à coactione, libertas contrarietatis, & libertas contradictionis explicantur. p. 258. n. 2.

Lingua græca, & hebraica theologo est perutilis. p. 22. n. 2.

Lombardus Petrus, ejus methodus scholastica non est absolutè theologo necessaria, bene tamen utilissima. p. 7. n. 15.

Lucretius: error illius circa existentiam Dei. vide *Deus*.

Lumen: solo naturali lumine nequit Deus ab aliquo creato intellectu intuitivè videri. p. 124. n. 1. bene verò si accedat lumen supernaturale Gloriæ. p. 128. n. 1. & seq. variorum opiniones de lumine supernaturali Gloriæ. p. 133. n. 1. & seq. lumen Gloriæ est ipse Deus. p. 136. à n. 10. & seq. quid requiratur ad lumen Gloriæ? p. 137. n. 14. de inæquali lumine Gloriæ Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq. causa moralis hujus inæqualitatis est meritum, effectrix verò lumen Gloriæ. p. 177. n. 8.

M.

Malitia formalis, & materialis peccati in quo consistat? p. 205. n. 1.

Malum non est aliqua substantia, quæ deberet produci à causa Summa efficiente. p. 72. n. 3. 4. & 5. Deus non prævidet mala culpæ in decreto efficaciter prædeterminante materiale peccati. p. 205. n. 1. & seq.

Manes, Manichæorum auctor, vide *Manichæus*.

Manichæus: historia Manichæorum. p. 70. n. 1. eorum error de duobus Summis Principiis bono uno, & altero malo refutatur. p. 70. à n. 1. & seq. item error circa omnipotentiam Dei. p. 110. n. 1. & seq.

Marcionita: refertur historia, & error Marcionitarum de duobus Summis Principiis, bono uno, altero malo. p. 70. n. 1.

Massiliensis: quid docuerint Massilienses de gratuita prædestinatione ad gloriam. p. 280. n. 4. & p. 307. n. 12.

Materialis: Deus non prævidet materiale peccati in decreto prædeterminante. p. 205. n. 1. & seq. quænam sit materialis malitia peccati? p. 205. n. 1.

Matheſis est utilis theologo. p. 23. n. 3.

Medius: scientia media non est proscripta ab Ecclesia. p. 199. n. 5. an per eam Deus cognoscat futura contingentia? p. 224. n. 1. & seq. ac p. 232. n. 1. & seq. scientiæ mediæ explicatio. p. 224. n. 1. præscientiæ peccatorum spectat ad scientiam visionis, & non ad scientiam mediam. p. 225. n. 4. scientia media, si non est scientia visionis, nec simplicis intelligentiæ, omnino non datur. p. 226. n. 5. quid sit scientia media? p. 228. n. 1. an hujus Auctor sit Molina? p. 228. n. 2. Semipelagiani eam docuere, sed refutati sunt per S. Augustinum. p. 228. n. 3. item & Ariani eam tenuere. p. 228. n. 4. Medistæ alio modo docent scientiam mediam.

INDEX

- mediam, quàm eam aliquando tenuerunt Semipelagiani. p. 229. n. 5. & 6. Deus cognoscit ea, quæ spectant ad statum Ordinis supernaturalis, & naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 219. n. 8.
- Melito Asianus* an fuerit Anthropomorphita? p. 83. n. 1. 2. 3. 4. & 5.
- Mendacium*: hujus Auctor nequit esse Deus. p. 117. n. 1. & seq. varia loca S. Scripturæ à mendacio vindicantur. p. 118. n. 4. regulæ quædam traduntur cognoscendi, quòd in S. Scriptura non contineantur mendacia. p. 119. n. 8.
- Meritum*: causa moralis inæqualis Gloriæ Sanctorum est meritum, effectrix verò lumen Gloriæ. p. 177. n. 8. Anima separata à corpore non meretur prædestinationem. p. 270. n. 2. Electi non prædestinantur ex prævisis meritis comparandis sola facultate liberi arbitrii. ibid. n. 3. præscientia meritorum non est causa prædestinationis ad gloriam. p. 274. n. 1. & seq. usque p. 296. n. 1. hoc ipsum etiam docuit S. Augustinus. p. 280. n. 1. & seq. merita Christi sunt causa prædestinationis nostræ. p. 296. n. 1. & seq.
- Millenarius*: Cerinthus fuit conditor Millenariorum. p. 154. n. 1. & seq. explicatur locus S. Scripturæ loquens de 1000. annis ibid.
- Miraculum*: ea miracula, quæ Diis adscribunt Idololatræ, falsæ sunt deceptiones, ac simulationes. p. 66. à n. 3. usque ad n. 9.
- Molina* an sit Auctor scientiæ mediæ? p. 228. n. 3.
- Monachus*: Ægyptiorum Monachorum error de simplicitate Dei. p. 83. n. 1. error Monachorum in monte Atho circa æternitatem Dei. p. 106. n. 3. error Monachorum Adrumetinorum circa gratiam, & liberum arbitrium. p. 213. n. 4. item eorundem error circa prædestinationem. p. 303. n. 2. & seq. error Gothescalci Monachi circa eandem. p. 303. n. 2.
- Morior*: Deus etiam per omnipotentiam suam mori non potest. p. 111. n. 3.
- Mors* duplex hominibus futura explicatur. p. 158. n. 13.
- Mortalis*: in quo sensu anima rationalis sit mortalis? p. 108. n. 8.
- Mortuus*: gratia efficax non est qualitas mortua. p. 241. n. 6.
- Motio* vide *Premotio*.
- Moses* non præscripsit populo Judaico Idolatriam. p. 57. n. 4. usque ad n. 13.
- Mundus*: ante Mundi creationem ubi Deus fuerit, quid operatus sit? p. 103. n. 11. an fuerit ab æterno? p. 108. n. 8.
- N.
- Natura*: quæ sit Essentia vel natura Dei? vide *Deus*. Quomodo naturæ rerum sint im-
- mutabiles? p. 113. n. 6. Deus non videt in decreto præterminante statum naturæ innocentis. p. 212. n. 1. & seq. Deus videt ea, quæ spectant ad statum naturæ lapsæ, si sunt ordinis supernaturalis per decretum efficax. p. 229. n. 8. gratia efficax est necessaria in statu naturæ lapsæ. p. 229. n. 8. & seq. dona naturæ an sint effectus prædestinationis? p. 299. n. 6.
- Naturalis*: dona naturalia an sint effectus prædestinationis? p. 299. n. 6. vide *Ordo*.
- Necessitas*: ex præscientia Dei non inferitur creaturis necessitas agendi. p. 190. n. 2. necessitas est duplex, una simplex altera conditio- nis. p. 193. n. 11. necessitas gratiæ efficacis in statu naturæ lapsæ. p. 229. n. 8. necessitas gratiæ vitricis. p. 229. n. 8. & seq. necessitas absoluta, naturalis, & consequen- tiæ explicatur. p. 237. n. 1.
- Nomen*: error Eunomii de Divinis nominibus. p. 79. n. 1. Nomen Dei est ineffabile. p. 79. n. 1. ex Divinis Nominibus alia significant natu- ram, alia attributa. p. 80. n. 3. quot sint Dei Nomina? p. 80. n. 5. quæ Dei nomina inveniuntur in S. Litteris? p. 80. à n. 5. & seq. Nomen Jesu quid significet? p. 82. n. 6.
- Novatores*: error eorum de inæquali visione, & gloria Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq.
- Numerus*: quis sit numerus prædestinatorum? p. 315. n. 1. & seq.
- O.
- Objectum* quale sit visionis Beatificæ? p. 178. n. 1. & seq.
- Oculus* corporeus an possit virtute supernatu- rali videre Deum, vel Angelum? p. 130. n. 6. quid de hoc sentiat Theologia Augustiniana? p. 141. n. 1. & seq. quid dicendum de oculis Beatorum? p. 144. n. 9. oculus nos- ter post resurrectionem an alterius fiat natu- ræ, ut possit videre Deum? p. 144. n. 9. & seq.
- Offensivus*: quid sit propositio piarum aurium offensiva? p. 21. n. 7.
- Ogdoas* æonum Valentini quid? p. 106. n. 2.
- Omnipotens* est Deus. p. 110. à n. 1. & seq. quid Deus possit per omnipotentiam, & quid per eam non possit? ibid. Vario- rum errores contra omnipotentiam. p. 110. à n. 1. & p. 113. à n. 8. & seq. plura potest Deus facere, quàm actu facit. p. 113. à n. 8. & seq. imò etiam meliora præsentibus. p. 115. à n. 15. & seq.
- Ontologia* quid sit? p. 3. n. 5.
- Opus*: opera virtutum moralium prævisa non sunt causa prædestinationis Electorum. p. 271. n. 6.
- Oratio*: vid. *Sanctus*.
- Ordo*: non præcognoscit Deus futura libera Ordinis naturalis in præfinitionibus, & de- cretis

INDEX.

cretis prædeterminantibus. p. 198. n. 1. & seq. nec ea, quæ sunt Ordinis supernaturalis. p. 212. n. 1. & seq. ea verò, quæ spectant ad statum naturæ lapsæ, & sunt Ordinis supernaturalis, cognoscit Deus per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8. Ordo intentionis, & executionis in prædestinatione consuetus explicatur. p. 275. n. 3.

Origenes: vid. *Prædestinatio*.

Originale peccatum an sit causa reprobationis? p. 321. n. 1.

P.

Paganus: triplicem Pagani habuerunt Theologiam. p. 2. n. 2. ea reprobat. p. 2. n. 3. & 4.

Palamita: errori Palamitarum non præluxerunt SS. Chrysostomus, Theodoretus, & Hieronymus. p. 138. à n. 1. & seq. item eorum deliria circa æternitatem Dei. p. 106. n. 3. & 4. his deliriis non adhæsit Augustinus Steuchus. ibid. & seq. iidem falso docuerunt, Deum non posse videri lumine supernaturali gloriæ. p. 128. n. 1. & seq. item erraverunt circa lumen gloriæ. p. 133. n. 1.

Papias constituit pro Regno Christi, post Resurrectionem mille annos in terris. p. 154. n. 2 & seq.

SS. Patres: eorum sententiæ reducuntur ad 3. Ordines. p. 20. n. 3. quid attendendum in lectione SS. Patrum si videntur ad hæresin deflectere? p. 138. n. 1.

Patria: quale auxilium patriæ competeat Angelis bonis? p. 220. n. 2.

Peccator: gradus seu scala peccatoris adducitur. p. 128. n. 5.

Peccatum Deus cognoscit intima creaturæ peccata. p. 189. n. 17. Deus non prævidet in decreto prædeterminante materiale peccati. p. 205. n. 1. & seq. quæ sit malitia peccati materialis? & quæ peccati formalis? p. 205. n. 1. quomodo Deus videat peccata in ideis? p. 211. n. 20. præscientia peccatorum spectat ad scientiam visionis, & non ad scientiam mediam. p. 225. n. 4. permissio peccati an sit effectus prædestinationis? p. 300. n. 10. reprobatio positiva an præcedat præscientiam peccatorum? p. 317. n. 1. & seq. peccatum originale an sit causa reprobationis negativæ? p. 321. n. 1. nullum peccatum est effectus reprobationis. p. 327. n. 1. gradus peccatorum exponuntur. p. 328. n. 5.

Pecco: Deus nec per omnipotentiam suam peccare potest. p. 112. n. 4.

Pelagius ejus error de scientia Dei. p. 188. n. 12. & 16. item circa prædestinationem. p. 268. n. 1. & p. 269. n. 1. & seq. ac p. 280. n. 1. item p. 303. n. 1. & seq.

Perditio: adducitur scala perditionis. p. 328. n. 5.

Perfectio: quid sit perfectio simplex, & quid simpliciter simplex? p. 121. n. 1. perfectiones rerum omnium sunt in Deo eminenter. p. 121. n. 2. perfectio libertatis minime deest voluntati divinæ. p. 257. n. 1. & seq.

Permissio: an peccati permissio sit effectus prædestinationis? p. 300. n. 10.

Perseverantia: an bonorum Angelorum perseverantia fuerit prævisa in decreto prædeterminante? p. 212. n. 1. & seq.

Persona: an una Persona Divina sine altera possit per absolutam Dei potentiam videri? p. 179. n. 5.

Petavius: hujus argumenta contra gratuitam prædestinationem solvuntur. p. 293. n. 1. & seq.

Petrus Abaelardo: ejus error circa potentiam Dei. p. 110. à n. 1. & seq. refutatur. p. 113. à n. 8.

Philosophia vid. *Dialectica*.

Phrebonites: error illius de æternitate. p. 106. n. 2.

Plenitudo: in Deo est omnis plenitudo scientiæ. p. 184. n. 1. & seq.

Polytheismus, seu Idololatria: hujus causa, & origo. p. 56. n. 1. Auctor hujus non fuit Enos. p. 57. n. 1. 2. & 3. nec Moyses eum præscripsit populo Judaico. p. 57. à n. 4. usque ad n. 13. sed originem duxit à Posteriori Cham. p. 59. à n. 10. usque ad n. 13. varia notanda de eo. p. 60. n. 13.

Porretanus Gilbertus, vid. *Gilbertus*.

Potentia: vid. *Præsens*. Deus habet potentiam infinitam. p. 110. à n. 1. & seq. variorum errores circa eam. p. 110. à n. 1. & seq. an Deus possit facere præterita non esse præterita? p. 112. n. 5. Deus potest plura facere, quam actu facit. p. 113. n. 8. & seq. imò & meliora. p. 115. à n. 15. & seq.

Potus: Felicitas Beatorum non consistit in epulis, potu &c. p. 154. n. 1. & seq.

Præceptum: de libertate Christi præsupposito præcepto Patris Coelestis. p. 239. n. 4.

Præcognitus: Prædestinati dicuntur etiam Præcogniti. p. 266. n. 5.

Præcognosco: Deus non præcognoscit futura libera naturalia Ordinis in præfinitionibus, & decretis prædeterminantibus. p. 198. n. 1. & seq.

Prædestinatus: adducitur error Prædestinatarum circa prædestinationem. p. 303. n. 1. & seq. Adrumetini Monachi defenduntur ab errore Prædestinatarum. p. 304. n. 6. & seq. Prædestinati non erant Massilienses. p. 307. n. 12. secta Prædestinatarum sub Coelestino I. non fuit in Galliis. ibid. nec eam docuit Gothescalcus. p. 308. n. 16.

Prædestinatio: datur aliqua Electorum prædestinatio ad gloriam. p. 265. n. 1. eaque est multiplex. ibid. n. 4. ac varia fortitur nomina. p. 266. n. 5. & 6. quid sit prædestinatio? p. 266. n. 7. prædestinatio pertinet ad

men-

INDEX

- mentem Dei, & voluntatem. p. 266. n. 8.
- Ambrosii Catharini error circa prædestinationem. p. 267. n. 1. & seq. in vocabulo prædestinationis propositio: *Præ*: non dignitatis, sed temporis denotat præminentiam. p. p. 268. n. 2. quomodo distinguatur à vocatione? quomodo à justificatione? & quomodo à Glorificatione? p. 268. n. 3. refutantur errores Pelagianorum, Origenis, & Semipelagianorum. p. 269. n. 1. & seq. non datur prædestinatio animarum ante unionem cum corporibus ob merita in statu præexistentiæ facta. p. 270. n. 2. prædestinatio Electorum non fit ex prævisis meritis comparandis sola facultate liberi arbitrii. p. 270. n. 3. neque ob præscientiam bonæ voluntatis, aut fidei. ibid. n. 4. libera acceptatio, & bonus usus arbitrii non est causa prædestinationis, ibid. n. 5. nec opera virtutum moralium prævisa. ibid. n. 6. prædestinatio ad Gloriam est prior prædestinatione ad gratiam. p. 273. n. 1. & seq. prædestinatio ad Gloriam non est ex præscientia meritorum. p. 274. n. 1. & seq. usque p. 296. n. 1. Ordo intentionis, & executionis in prædestinatione consuetus explicatur. p. 275. n. 3. S. Augustinus tueretur gratuitam prædestinationem ad Gloriam p. 280. n. 1. & seq. prædestinationis nostræ causa sunt Merita Christi. p. 296. n. 1. & seq. Petavii argumenta circa prædestinationem solvuntur. p. 293. n. 1. & seq. prædestinatio Electorum qua ratione sit immutabilis? p. 301. n. 1. & seq. quinam sint effectus prædestinationis? p. 298. n. 1. & seq. error Calvinii, & Jansenii, ac aliorum circa prædestinationem. p. 303. n. 2. an possit prædicari populo materia de prædestinatione? p. 311. n. 1. & seq. Utinenfis Leonardus, & Germanus defenduntur ab errore imputato circa prædestinationem. p. 314. n. 7.
- Prædestinatus*: Oratio Sanctorum est utilis Prædestinatis. p. 297. n. 1. & seq. Prædestinati substantia an sit effectus prædestinationis? p. 299. n. 6. quis numerus, & quæ signa prædestinatorum? p. 315. n. 1. & seq. quis dicatur prædestinatus ad gloriam? p. 266. n. 5. Prædestinati variis honorantur in Scriptura Nominibus. p. 266. n. 5. soli Prædestinati salutem consequuntur æternam. p. 268. n. 4.
- Prædeterminans*. Deus non cognoscit futura libera ordinis naturalis in præfinitionibus, & decretis prædeterminantibus. p. 198. n. 1. & seq. Deus non prævidet mala culpæ in decreto efficaciter prædeterminante materiale peccati. p. 205. n. 1. & seq. error Calvinii, & Chrysippi circa prædeterminationem. p. 207. n. 7. Deus non videt in decreto prædeterminante statum naturæ innocentis. p. 212. n. 1. & seq. an perseverantia bonorum Angelorum sit prævisa à Deo in decreto prædeterminante? ibid. an creatura innocens ad perseverantiam indigebat gratia prædeterminante? p. 213. n. 4. regulæ quædam reconciliandi decretum prædeterminans cum libertate humana. p. 236. n. 1. & seq.
- Prædeterminatio* physica non est necessaria ad salvandam causarum secundarum dependentiam à prima. p. 198. n. 1. & seq. nec est necessaria, ut causa secunda indifferens exeat in actum secundum. p. 198. n. 1. & seq.
- Prædeterminatus*: quis dicatur ad Gloriam prædeterminatus? p. 266. n. 5.
- Præexistentiæ* animarum, quam finxit Origenes, est erronea. p. 270. n. 2.
- Præfinitio*: non cognoscit Deus futura libera Ordinis naturalis in præfinitionibus, & decretis prædeterminantibus. p. 198. n. 1. & seq. regulæ quædam divinas præfinitiones reconciliandi cum libertate humana. p. 236. n. 1. & seq.
- Præfinitus*: quis dicatur ad Gloriam præfinitus. p. 266. n. 5.
- Præmotio* Generalis, item & concursus simultaneus, quo Deus conservat causas à se productas, non vocantur in dubium. p. 198. n. 2. quod autem præmotio physica non requiratur, probatur. p. 200. n. 8.
- Præscientia*: an præscientia Dei lædat libertatem animorum? p. 190. n. 1. & seq. ex ea non sequitur inevitabilis contingentium eventus. p. 190. n. 2. ubi etiam rejicitur error Gnosticorum, & Husitarum. ibid. præscientia peccatorum spectat ad scientiam visionis, & non ad scientiam mediam. p. 225. n. 4. prædestinatio non fit ob præscientiam fidei, aut bonæ voluntatis. p. 270. n. 4. prædestinatio ad gloriam non est ex præscientia meritorum. p. 274. n. 1. & seq. usque p. 296. n. 1. & hæc fuit etiam mens S. Augustini. p. 280. n. 1. & seq. an reprobatio præcedat præscientiam peccatorum? p. 317. n. 1. & seq.
- Præsens*: an Deus sit ubique præsens per substantiam, & potentiam? p. 101. n. 5. an Deus sit præsens in spatiis imaginariis? p. 103. n. 11. quomodo Creaturæ omnes in immutabili æternitate sint præsentibus? p. 193. n. 1. & seq.
- Præterita*: an Deus possit præterita facere, quod non sint præterita? p. 112. n. 5.
- Prævideo*: an Deus prævideat in decreto prædeterminante statum naturæ innocentis? p. 212. n. 1. & seq. an perseverantia bonorum Angelorum sit prævisa in decreto prædeterminante? ibid. Deus non prævidet mala culpæ in decreto efficaciter prædeterminante materiale peccati. p. 205. n. 1. & seq.
- Prævisio*: vide *Præscientia*.
- Principium*: de duobus summis Principiis bono uno, altero malo. p. 70. n. 1. probatur, non dari similia principia. p. 72. n. 6. usque ad n. 11.

INDEX

Res: quomodo essentia rerum sint immutabiles? p. 313. n. 6.

Processus: In productione rerum non datur processus in infinitum. p. 41. n. 8.

Proemium Theologiae, quanam in eo tractentur? p. 15. à n. 1. & seq.

Propositio: quid sit propositio haeretica? p. 20. n. 5. quid erronea? ibid. n. 6. quid temeraria? p. 21. n. 7. quid seductiva? ibid. n. 8. quid scandalosa? ibid. n. 7. quid piarum aurium offensiva? ibid. n. 7. quid impia? ibid. n. 8. quid Blasphema? ibid. n. 8. quid injuriosa? p. 21. n. 9. quid schismatica? p. 21. n. 9. quid Judaica, athea &c? ibid. n. 9. quis possit propositiones aliquam censuram afficere? p. 21. n. 10. quae sit propositio per se nota? p. 51. n. 1. an sit propositio per se nota: *Deus existit*? p. 51. à n. 1.

Providentia: Deus providentiâ suâ gubernat etiam creaturas abjectissimas, & minimas. p. 253. n. 8.

Ptenetbites: vide *Phrebonites*.

Pulcher: Deus est pulcherrimus. p. 122. n. 7.

Q.

Qualitas: an gratia efficax sit qualitas mortua? p. 241. n. 6.

Quenellus falsò docuit, Deum non velle omnes salvari homines. p. 245. n. 7.

Quiescentes: error eorum circa aternitatem Dei. p. 106. n. 3.

R.

Rabaces: ejus error circa potentiam Dei. p. 110. à n. 1.

Ratio: an Deus cognoscat entia rationis? p. 190. n. 20.

Rationalis anima in quo sensu sit mortalis? p. 108. n. 8.

Regnum: vide *Resurrectio*.

Regula utilis legendi S. Scripturam. p. 119. n. 8. regulæ quædam divinas prædefinitiones reconciliandi cum libertate humana. p. 236. n. 1. & seq. regulæ quædam observandæ Concionatoribus volentibus concionem habere de prædestinatione. p. 311. n. 1. & seq.

Reprobatio: quid sit reprobatio positiva? quid negativa? p. 317. n. 1. qualiter Calvinus positivam reprobationem explicet? ibid. n. 2. ejus tamen sententia reprobat ut horrenda, ac detestabilis. p. 318. n. 3. & seq. an reprobationis negativæ causa sit peccatum originale? p. 321. de reprobatione malorum Angelorum. p. 321. n. 1. & seq. sententia S. Augustini in hanc materiam adducitur, & laudatur. p. 321. n. 2. & seq. nullum peccatum est effectus reprobationis. p. 327. n. 1. quanam effectus reprobationis? p. 327. n. 2. quanam gradus reprobationis? p. 328. n. 5.

R. P. Berti Theol. Tom. I.

Resurrectio: an post resurrectionem corpus fiat spirituale, & oculi alterius naturæ, quam nunc sunt? p. 144. n. 9. & seq. error Cærinthi constituentis regnum Christi post resurrectionem in terris. p. 154. à n. 1. & seq. Papias constituit pro regno Christi mille annos in terris post resurrectionem. p. 154. n. 2. & seq. ante resurrectionem Sancti non lætabantur in epulis, potu, divitiis, vel carnis voluptatibus. ibid. resurrectio, est duplex. p. 158. n. 13. quid desuper sentiant SS. Augustinus, Ambrosius, & Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. quid sentiat Joannes XXII. p. 171. n. 1. & seq.

Revelatio: ob revelationes debet Theologus Philosophiam captivare in obsequium fidei. p. 7. n. 13. & 14.

Rombardus: vide *Theologus*.

S.

Salus: an Dei beneplacitum versetur in salutem singulorum hominum? p. 243. n. 1. & seq. soli Prædestinati salutem consequuntur æternam. p. 268. n. 4.

Sanctus: an Sanctis clara Dei visio sit differenda usque post diem Judicii? p. 154. n. 1. & seq. ac p. 159. n. 1. Sanctorum felicitas non consistet in epulis, potu, divitiis, aut carnis voluptatibus. p. 154. n. 1. & seq. quid de præsentî Sanctorum statu senserint SS. Augustinus, Ambrosius, Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. quid senserit Joannes XXII. p. 171. n. 1. & seq. de inæquali gloria Sanctorum. p. 175. n. 1. & seq. quæ causa hujus inæqualitatis? p. 177. n. 8. Sancti vident in Deo Unitatem, Trinitatem, & omnia attributa. p. 178. n. 1. & seq. quæ cognitio Sanctis concedatur eorum, quæ fiunt in Cœlo, & in terra? p. 179. n. 2. & 3. oratio Sanctorum utilis est Prædestinatis. p. 297. n. 1. & seq. an Sancti Deum in Cœlo videant oculis corporeis? p. 144. n. 9. & seq.

Sapientia: omnia attributa conveniunt Dei Sapientiæ. p. 185. n. 6. Sapientia Dei quando dicatur scientia? p. 185. n. 7.

Scandalosus: quid sit propositio scandalosa? p. 21. n. 7.

Schismaticus: quid sit propositio schismatica? p. 21. n. 9.

Scholasticus: vide *Theologus*. sunt Scholasticorum placita in duplici differentia. p. 20. n. 3.

Scientia: an Theologia sit scientia, an speculativa? &c. vide *Theologia*. quæ scientia detur in Deo? p. 183. n. 1. in Deo est omnis plenitudo scientiæ. p. 184. n. 1. & seq. Divina Scientia est ipsa Dei substantia connotans intelligibilia objecta. p. 184. n. 5. scientia Dei quando dicatur sapientia? quando scientia? quando speculativa? quando

INDEX

- do practica? quando libera? quando necessaria? quando simplex intelligentia? quando scientia visionis? p. 185. n. 7. an scientiam Dei possit aliquid subterfugere? p. 185. n. 1. & seq. Deus se ipsum cognoscit, & comprehendit, p. 186. n. 1. 2. 3. & 4. Deus cognoscit omnes creaturas prateritas, præsentes, futuras & possibiles. p. 186. n. 5. usque ad n. 9. Dei scientiam non latent futura contingentia, & conditionata. p. 187. n. 9. usque ad n. 16. error de hac scientia, in quem cecidère Crellius, Wolzogenius, ac Sociniani. p. 187. n. 10. item & Pelagiani. p. 188. n. 12. & 16. nec non & Semipelagiani. ibid. Deus cognoscit intimas creaturæ cogitationes, & peccata. p. 189. n. 17. item scit etiam impossibilia, ac entia rationis. p. 190. n. 20. præscientia Dei an lædat libertatem animorum? p. 190. n. 1. & seq. ex præscientia Dei non sequitur inevitabilis contingentium eventus, ubi etiam reprobatur error Gnosticorum, & Husitarum. p. 190. n. 2. & seq. scientia Media non est proscrip̃ta ab Ecclesia. p. 199. n. 5. an Deus per scientiam mediam cognoscat futura contingentia? p. 224. n. 1. & seq. ac p. 232. n. 1. & seq. scientiæ mediæ explicatio. p. 224. n. 1. præscientia peccatorum spectat ad scientiam visionis, & non ad scientiam mediam. p. 225. n. 4. quando scientia Dei vocetur scientia simplicis intelligentiæ? & quando scientia visionis? p. 224. n. 1. ac p. 185. n. 7. scientia media, si non est scientia simplicis intelligentiæ, aut visionis, omnino non datur. p. 226. n. 5. quid sit scientia mediæ? p. 228. n. 1. An Molina sit auctor scientiæ mediæ? p. 228. n. 2. an eam docuerint Semipelagiani refutati postea à S. Augustino? p. 228. n. 3. an scientiam mediam docuerint Ariani? p. 228. n. 4. eam aliò modo tradidère Semipelagiani, quàm nunc faciunt medistæ. p. 229. n. 5. & 6. Deus videt ea, quæ sunt ordinis supernaturalis, & spectant ad statum naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8.
- Scotus*: An detur distinctio Scoti inter essentiam Divinam, & attributa. p. 91. à n. 8.
- Scriptura*: Varia loca S. Scripturæ à mendacio excusantur. p. 118. n. 4. aliquæ traduntur regulæ, ex quæ conciliantur textus, in quibus videtur subesse mendacium. p. 119. n. 8.
- Seductivus*: quid sit propositio simplicium seductiva? p. 21. n. 8.
- Semipelagianus*: error Semipelagianorum de scientia Dei. p. 189. n. 16. item de gratia & libero arbitrio. p. 213. n. 4. an docuerint scientiam mediam? p. 228. n. 3. & an eam docuerint eodem modo, quo de facto Medistæ? p. 229. n. 5. & 6. eorum error circa prædestinationem refutatur. p. 269. n. 1. & seq. ac p. 281. n. 5. item p. 303. n. 1. & seq.
- Sententia*: SS. Patrum sententiæ ad 3. ordines reducuntur. p. 20. n. 3.
- Sidus*: an omnia proveniant ex siderum constitutione? p. 207. n. 7. & p. 253. n. 8. ac p. 256. n. 15. & seq.
- Signum*: voluntas Dei dividitur in voluntatem signi, & beneplaciti. p. 244. n. 3. quænam sint signa prædestinatorum? p. 315. n. 1. & seq.
- Simplicitas*: de Simplicitate Dei. p. 82. à n. 1. & seq. circa eandem erraverunt Monachi Egyptii. ibid. item & Melito, ac Tertullianus. p. 83. à n. 1. & seq. ab hoc errore excusatur S. Epiphanius p. 85. à n. 9. ac Audi. ibid.
- Socinianus*: error Socinianorum circa infinitatem Dei. p. 100. n. 1. & immensitatem. ibid. item circa scientiam Dei. p. 187. n. 10.
- Spatium*: an dentur Spatia imaginaria, ac an in eis sit Deus? p. 103. n. 11.
- Spinosa*: hujus error circa existentiam Dei. vide *Deus*.
- Status*: quid de præsentī Sanctorum statu senserint SS. Augustinus, Ambrosius, & Bernardus? p. 167. n. 1. & seq. quid Joannes XXII. p. 171. n. 1. & seq. Deus non videt in decreto prædeterminante statum naturæ innocentis. p. 212. n. 1. & seq. Deus videt ea, quæ sunt ordinis supernaturalis, & spectant ad statum naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8. gratia efficax est necessaria in statu naturæ lapsæ. p. 229. n. 8. & seq.
- Stella*: an omnia proveniant ex constitutione Stellarum? vide *Sidus*.
- Steuchus Augustinus* non adhæsit deliriis Palamitarum. p. 107. n. 4.
- Stoicus*: error Stoicorum circa supremum Numinis regimen. p. 253. n. 8.
- Substantia*: an Deus sit ubique præsens per substantiam, & potentiam? p. 101. n. 5. substantia Prædestinati an sit effectus prædestinationis? p. 299. n. 6.
- Sufficiens*: quid sit gratia sufficiens? p. 230. n. 9. ac p. 225. n. 4.

T.

- Temerarius*: quid sit propositio temeraria? p. 21. n. 7.
- Terra*: an Sancti videant ea, quæ in terra sunt? p. 179. n. 2.
- Tertullianus*: ipsius error de Simplicitate Dei. p. 84. à n. 5. usque ad n. 9. concordatur idem cum Justino circa opinionem de felicitate Beatorum post mortem. p. 162. n. 5.
- Theodoretus* non præluxit errori Palamitarum circa visionem Dei. p. 139. n. 1. & seq.
- Theologia*: quænam facultas veniat sub nomine generali theologiæ? p. 1. n. 1. Pagani ha-

INDEX.

habuerunt triplicem Theologiam. p. 2. n. 2. ea tamen reprobat. p. 2. n. 3. & 4. Theologia pariter Idololatrarum refutatur. p. 2. n. 3. & 4. Theologia vera quid sit? p. 3. n. 5. divisio theologiæ in acquisitam, & infusam. p. 3. n. 5. divisio in positivam, scholasticam, & Mysticam. p. 3. n. 6. divisio in Polemicam, Dogmaticam, & adiaphoram. p. 3. n. 7. divisio in theologiam Dei, Beatorum, & Viatorum. p. 3. n. 7. omnes hæretici debacchantur in Theologiam scholasticam. p. 4. n. 1. & 2. & cur id faciant? p. 4. n. 3. Theologia scholastica est utilis necessaria, & ad confutandos hæreticos aptissima. p. 8. n. 16. 17. & 18. eadem non adversatur fidei, nec tollit huius meritum. p. 11. n. 10. & 11. Theologia à scholasticis non privatur suo nitore. p. 12. n. 14. & 15. Theologia scholastica non est recens. p. 13. n. 19. & 20. Theologia est scientia; at non ejusdem rationis cum aliis scientiis. p. 15. n. 1. 2. & 3. habitus Theologiæ reducitur simul ad praxin, & speculationem. p. 16. n. 4. 5. & 6. Theologia ad naturales scientias pertinet. p. 16. n. 7. & 17. n. 8. 9. 10. & 11. Theologia speculativa, moralis, seu polemica unus est habitus. p. 17. n. 12. & 13. ac p. 18. n. 14. Quale sit objectum Theologiæ? p. 18. n. 15. 16. & 17. quænam sint illius partes? p. 24. n. 7. Theologia Augustiniana an doceat, Deum esse visibilem oculis corporeis? p. 142. n. 1. & seq. quid eadem sentiat de oculis Beatorum? p. 144. n. 9. & seq.

Theologus: quis sit Theologus propriè talis? p. 2. n. 1. Theologo est summè utilis usus Dialecticæ, immò & necessarius. p. 5. n. 4. 5. & 6. Theologi ea utentes non sunt fallaces. p. 6. n. 7. id docet exemplum Christi, S. Pauli, & SS. Patrum. p. 6. n. 7. & 8. Theologo plurimùm confert Philosophia naturalis. p. 6. n. 9. id probatur testimonio Scripturarum, Patrum, ac rationum. p. 6. n. 9. 10. & 11. ac p. 7. n. 12. Theologus debet Philosophiam captivare in obsequium fidei ob revelationes divinas. p. 7. n. 13. & 14. scholastica methodus Petri Rombardi non est absolutè Theologo necessaria, benè tamen perutilis. p. 7. n. 15. in rebus de fide credendis conveniunt Theologi. p. 12. n. 12. & 13. Theologi utuntur valdè utiliter tribus argumentorum speciebus, demonstratione, probabilitate, & sophismate. p. 13. n. 16. 17. & 18. cur Theologus examinet quæstiones metaphysicas? p. 13. n. 21. & 22. Theologus non examinat futilia. p. 14. n. 23. & 24. quas debeat propugnare, & oppugnare propositiones? p. 19. n. 1. & p. 20. n. 4. qualis in Theologo sit dispositio mentis? p. 22. n. 1. lingua græca, & hebraica Theologo est utilissima. p. 22. n. 2. utilis est ei pariter

& Mathesis. p. 23. n. 3. an etiam Theologo sit utilis Arithmetica, Geometria, & Cosmographia? p. 23. n. 3. Theologus debet habere Primò Cordis munditiam. p. 23. n. 4. Secundò inanis Gloriæ contemptum. p. 24. n. 5. Tertiò discendi ardorem. p. 24. n. 6.

S. Thomas certò non docuit prædeterminationem concurrere ad materiale peccati. p. 207. n. 8. Idem docuit, quòd creatura in statu naturæ integræ, ut erat Adamus, non indigeret aliqua gratia actuali, aut prædeterminante, sed sufficiens fuisset gratia habitualis. p. 216. n. 16.

Trickius falsò docuit, Deum non velle omnes homines salvos fieri. p. 245. n. 7.

Trinitas: Sancti vident in Deo Mysterium Sanctissimæ Trinitatis. p. 178. n. 1.

U.

Valentinus: ejus error circa æternitatem Dei. p. 106. n. 2. & seq.

Ubique: an Deus sit ubique præsens per substantiam, & potentiam? p. 101. n. 5.

Verax est Deus. p. 117. à n. 1. & seq.

Versatilis: quæ sit gratia versatilis? p. 212. n. 1. & seq.

Via: quale auxilium viæ habuerint Angeli boni? p. 220. n. 2.

Viator: an aliqui Viatores Deum viderint? p. 148. à n. 1. & seq. Enoch, & Elias an sint adhuc Viatores? p. 152. n. 1. & seq.

Victrix gratia Thomistarum explicatur. p. 201. n. 16. an Angelorum bonorum gratia fuerit victrix? p. 212. n. 1. Gratia victrix est necessaria ad opus bonum in statu naturæ lapsæ. p. 229. n. 8. & seq.

Video: Deus nequit videri solo lumine naturali intuitivè ab intellectu creato. p. 124. n. 1. benè verò lumine supernaturali. p. 128. n. 1. & seq. an oculus corporeus virtute supernaturali possit videre Deum? p. 130. n. 6. Intellectus creatus Deum videns non potest eum comprehendere. p. 130. n. 7. an Theologia Augustiniana doceat, Deum videri posse oculis corporeis, p. 142. n. 1. & seq. quid eadem sentiat de oculis Beatorum? p. 144. n. 9. & seq. an aliqui in hac vita Deum viderint? p. 148. n. 1. & seq. quid videant Sancti in Deo? p. 178. n. 1. & seq. an per absolutam Dei potentiam possit videri Essentia Divina sine attributis? aut una Persona Divina sine altera? p. 179. n. 5. quomodo Deus videat creaturas in ideis suis? p. 196. n. 1. & 2. quomodo Deus videat in ideis peccata? p. 211. n. 20. Deus non videt statum naturæ innocentis in decreto prædeterminante. p. 212. n. 1. & seq. an Deus videat in decreto prædeterminante perseverantiam Angelorum bonorum? ibid. an Deus videat futura contingentia per scientiam mediam.

INDEX.

diam. p. 224. n. 1. & seq. ac p. 232. n. 1. & seq. Deus videt ea, quæ sunt Ordinis supernaturalis, & spectant ad statum naturæ lapsæ per decretum efficax, & non per scientiam mediam. p. 229. n. 8.

Virtus: opera virtutum moralium prævisa non sunt causa prædestinationis. p. 271. n. 6.

Visio intuitiva Dei quid sit? quas condiciones requirat? p. 126. n. 8. vid. *video*. circa visionem Dei errori Palamitarum non præluere SS. Chrysostomus, Hieronymus, & Theodoretus. p. 138. n. 1. & seq. S. Chrysostomus non visionem Dei in se, sed comprehensionem Dei negat esse possibilem. p. 138. n. 1. & seq. Visione Dei probabilius non fruuntur Enoch, & Elias. p. 152. n. 1. & seq. an clara Dei visio Sanctis differatur usque post diem Judicii? p. 154. n. 1. & seq. ac p. 159. n. 1. & seq. quid sentiant SS. Augustinus, Ambrosius, & Bernardus de quæstione hac? p. 167. n. 1. & seq. quid de eadem sentiat Joannes XXII? p. 171. n. 1. & seq. de inæquali visione Beatifica Sanctorum. p. 178. n. 1. & seq. quæ sit causa hujus inæqualitatis? p. 177. n. 8. quodnam sit objectum Visionis Beatificæ? p. 178. n. 1. & seq. scientia Dei quando vocetur scientia visionis? p. 185. n. 7. præscientia peccatorum spectat ad scientiam Visionis, & non ad scientiam mediam p. 225. n. 4.

Unitas: Sancti in Deo vident Mysterium Unitatis Dei. p. 178. n. 1.

Vocatio qualiter distinguatur à prædestinatione?

p. 268. n. 3. vocatio est effectus prædestinationis. p. 298. n. 1.

Voluntas: Datur in Deo voluntas. p. 243. n. 1. & seq. quodnam sit illius objectum? ibid. n. 2. dividitur in voluntatem signi, & beneplaciti. p. 244. n. 3. & 4. & hæc ulterius dividitur in antecedentem, & consequentem. ibid. n. 4. 5. 6. & 7. error Janfenii, & aliorum enumeratur circa voluntatem Dei. ibid. & p. 246. n. 9. & 10. Divinæ voluntati perfectio libertatis minimè deest. p. 257. n. 1. & seq. prædestinatio pertinet ad mentem, & voluntatem Dei. p. 266. n. 8. prædestinatio non fit ob præscientiam fidei, aut bonæ voluntatis. p. 270. n. 4.

Voluptas: felicitas Beatorum non consistit in voluptatibus carnis. p. 154. n. 1. & seq.

Utinensis Leonardus defenditur ab errore circa prædestinationem. p. 314. n. 7.

W.

Wiclefus: ejus error circa omnipotentiam Dei. p. 113. n. 8. & seq.

Wolzogenius: ejus error circa infinitatem, & immensitatem Dei. p. 100. à n. 1. & seq. item circa scientiam Dei. p. 187. n. 10.

Worstius Conradus Calvinianus: ejus error circa infinitatem, & immensitatem Dei. p. 100. à n. 1. & seq.

Z.

Zwinglius: ejus horrendum dogma de reprobatione Dampatorum. p. 317. n. 2.

FINIS Tomi Primi.

